

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

вул. Кутузова, 18/9, м. Київ 133, 01601, тел. (044) 285-12-74, факс (044) 286-79-85
www.spfu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00032945

02.03.2016 № 10-18-3569

На № _____ від _____

Яценко Семену
foi+request-9482-b6c6d7a8@dostup.pravda.com.ua

Щодо електронного запиту на отримання
публічної інформації Яценко С.
від 24.02.2016 № б/н

Відповідно до запиту на отримання публічної інформації Яценко С. від 24.02.2016 № б/н, що надійшов електронною поштою, Фонд державного майна України (далі – Фонд) в межах компетенції повідомляє, що питання скасування Господарського кодексу України було розглянуто Фондом згідно з ініціативою Міністерства юстиції України.

Листом від 05.02.2016 № 10-18-1989 Фондом надано позицію з зазначеного питання Міністерству юстиції України.

Направляємо копію листа Фонду від 05.02.2016 № 10-18-1989 згідно з запитом на електронну адресу запитувача.

Голова Фонду

І. Білоус

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

вул. Кутузова, 18/9, м. Київ 133, 01601, тел. (044) 285-12-74, факс (044) 286-79-85
www.spfu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00032945

05.02.2016 № 10.18.1989

На № _____ від _____

Міністерство юстиції України

*Щодо скасування Господарського
кодексу України*

Фонд державного майна України (далі – Фонд) розглянув лист Міністерства юстиції України від 28.01.2016 № 12.3-26/14 щодо скасування Господарського кодексу України в та в межах компетенції повідомляє таке.

Одним з пріоритетів у законотворчості є послідовна систематизація економічного законодавства. Існування в національній правовій системі Господарського кодексу України є виправданим, оскільки він регулює сферу господарських відносин.

Господарський кодекс України встановлює відповідно до Конституції України правові основи господарської діяльності (господарювання), яка базується на різноманітності суб'єктів господарювання різних форм власності.

Одночасно, в Господарському кодексі України існує низка ключових для господарських правовідносин норм, частина яких певною мірою дублюється в Цивільному кодексі України, а частина норм Цивільного та Господарського кодексів України потребує узгодження між собою.

Разом із тим, Господарський кодекс України регулює ряд правовідносин, які не регулюються Цивільним кодексом та іншими актами законодавства. У Господарському кодексі України встановлено форми реалізації державою економічної політики (глава 2, стаття 9), законодавчо закріплено обов'язок держави здійснювати довгострокову (стратегічну) і поточну (тактичну) економічну та соціальну політику, юридично визначено ці поняття, встановлено, що «правове закріплення економічної політики здійснюється

шляхом визначення засад внутрішньої та зовнішньої політики, у прогнозах і програмах економічного й соціального розвитку України та окремих її регіонів, програмах діяльності Кабінету Міністрів України, цільових програмах економічного, науково-технічного і соціального розвитку, а також відповідних законодавчих актах». У статті 10 Господарського кодексу України юридично визначено основні напрями економічної політики держави, а стаття 11 Кодексу регулює питання прогнозування та планування економічного і соціального розвитку.

Господарський кодекс України містить норми, що стосуються регулювання діяльності унітарних і казенних підприємств, застосування адміністративно-господарських санкцій, регулювання таких інститутів як господарське відання і оперативне управління.

Крім того, в Господарському кодексі України міститься визначення понять, які використовуються у господарських відносинах, зокрема, поняття господарської діяльності, господарські відносини, підприємництво тощо.

У разі скасування Господарського кодексу України ці поняття будуть позбавлені правового визначення, що, може негативно позначитися на правовому регулюванні господарських відносин.

Також слід зауважити, у разі визнання Господарського кодексу України таким, що втратив чинність, неврегульованими залишаться такі важливі питання, як господарські зобов'язання, відповідальність за порушення в сфері господарювання, в тому числі й окремі питання щодо управління корпоративними правами держави, які містяться в главі 18 Господарського кодексу.

Окремо зазначаємо, що відповідно до положень законів України «Про управління об'єктами державної власності», «Про Фонд державного майна України», постанов Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2005 року № 1121 «Про затвердження Методики проведення інвентаризації об'єктів державної власності» та від 14 квітня 2004 року № 467 «Про затвердження Положення про Єдиний реєстр об'єктів державної власності» Фонд державного майна України (далі – Фонд) забезпечує формування та ведення Єдиного реєстру об'єктів державної власності (далі – Реєстр) згідно з наданою суб'єктами управління інформацією щодо об'єктів державної власності (юридичних осіб, що діють лише на основі державної власності, господарських організацій з корпоративними правами держави, нерухомого майна державних підприємств, установ, організацій та державного майна, що не увійшло до статутних капіталів господарських товариств, створених в процесі приватизації та корпоратизації).

Здійснюючи функції розпорядника Реєстру, Фондом організовано співпрацю із 155 суб'єктами управління (у тому числі з 70 центральними

органами виконавчої влади, 26 державними адміністраціями, 6 академіями наук, 5 господарськими структурами тощо).

Здійснюючи вищезазначені повноваження стосовно ведення обліку об'єктів державної власності у Реєстрі, Фонд керується положеннями Господарського кодексу України, якими визначено поняття «суб'єкти господарювання державного сектору економіки» (стаття 22), «державне унітарне підприємство» та «казенне підприємство» (статті 73 та 76), а також правовий режим майна суб'єктів господарювання (глава 14 Розділу III).

Звертаємо увагу також на наступне. Законом України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» (далі – Закон) визначаються правові засади оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності. Положення Закону визначають засади отримання суб'єктами господарювання статусу суб'єктів оціночної діяльності, статусу саморегульованої організації оцінювачів, порядок укладення договорів на проведення оцінки майна, випадки обов'язкового проведення оцінки майна. Закон містить особливості, визначені сферою оцінки майна, які ґрунтуються на положеннях Господарського кодексу України.

Господарський кодекс України встановлює поняття суб'єкта господарювання (стаття 55), визначає організаційні форми підприємництва, форми власності, визначає, що відносини підприємства з іншими підприємствами, організаціями, громадянами в усіх сферах господарської діяльності здійснюються на основі договорів (стаття 67).

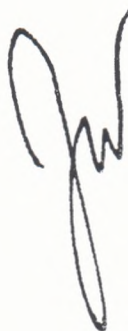
Розділом 25 Господарського кодексу України встановлено, що учасник господарських відносин, який порушив господарське зобов'язання або установлені вимоги щодо здійснення господарської діяльності, повинен відшкодувати завдані цим збитки суб'єкту, права або законні інтереси якого порушено.

На підставі зазначеного стаття 7 Закону передбачає обов'язкове проведення оцінки майна у випадку визначення збитків або розміру відшкодування. Методика оцінки майна, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 10.12.2003 № 1891 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 25.11.2015 № 1033), передбачає врахування положень частини третьої статті 225 Господарського кодексу України під час визначення дати оцінки під час визначення розміру збитків, що призвели до завдання майнової шкоди державі в особі державних органів, державних підприємств; територіальній громаді в особі органів місцевого самоврядування, комунальних підприємств або суб'єкту господарювання з державною (комунальною) часткою в статутному (складеному) капіталі, у разі необхідності обґрунтування наявності або установлення факту розкрадання, нестачі, знищення, псування майна.

Господарським кодексом України визначаються об'єкти права інтелектуальної власності (стаття 155), порядок використання їх у господарській діяльності та положення щодо оцінки внесків до статутного капіталу підприємства з іноземними інвестиціями (стаття 393). Зазначені положення використовуються оцінювачами під час провадження своєї діяльності.

З огляду на вищевикладене, з метою забезпечення системної правової регуляції господарських відносин більш прийнятним способом вирішення порушених проблемних питань є вдосконалення та модернізація Господарського кодексу України, зокрема, узгодження його із нормами Цивільного кодексу України, заповнення прогалин в правовому регулюванні та виправленні недоліків.

Голова Фонду

І. Білоус